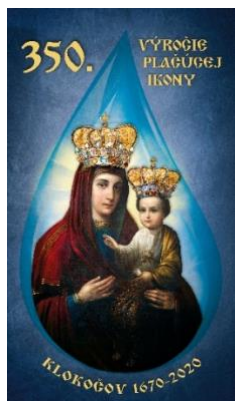

Pastiersky list
na Piatu nedeľu po Pasche – o Samaritánke (10.05.2020)
Deň matiek 2020

Druhá májová nedeľa je vyhlásená za "Deň matiek" a 15. máj je na základe rozhodnutia OSN z roku 1993 "Dňom rodiny". Dnes sa nám tieto dva významné dni "spájajú" do jednej veľkej oslavy spojenej s možnosťou znova vstúpiť do rodiny cirkvi v chráme a byť tu spolu aj s našou Nebeskou Matkou, ktorú vzývame na liturgiách i na májových pobožnostiach.

Temer dva mesiace sme si dávali otázku, kedy sa opäť vrátíme do cerkvi. Veríme, že aj na príhovor našej nebeskej Matky, nám Pán dal túto možnosť – a to ešte pred pamätným dňom jej zjavenia vo Fatime 13.mája.

K tomuto všetkému nám dnes východná cirkev liturgicky ponúka Nedeľu o Samaritánke. Dáva nám pred náš duchovný zrak ženu, ktorá predtým nemala nič spoločné s Kristom, a predsa sa pričinila o to, že celá jej dedinka sa s Ním mohla stretnúť.

Všetky tieto motívy nás sústreďujú na ženu, ktorú materstvo robí dôležitou pre rodinu, ktorá sa potrebuje zísť pri Kristovi, lebo On dáva odpovede pre život a napĺňa nás radosťou svojej milosti. Ježiš síce vytkol Samaritánke jej nešťastný život s piatimi mužmi, ale dosiahol tým u nej potrebnú zmenu v postoji voči spoznanej pravde o nej samotnej: "Povedal mi všetko, čo som porobila... Nebude to Kristus?"/Jn 4,40/- to bolo jej úprimné vyznanie.

Kiež by si aj dnešný človek dostačujúco uvedomil svoje omyly a nechcel obhajovať alebo zavádzať nezmyselné teórie a ideológie, ktoré odporujú rodine i vzťahu muža a ženy.

Je tu teda nedeľa, kedy sa znova môžeme vrátiť do chrámov, aj keď s obmedzeniami, ale aj s istotou spoločenstva Cirkvi a blízkosti eucharistického Krista. Doceňme si teda tento fakt a poďakujme sa Matke - Presvätej Bohorodičke v tento Deň matiek.

Okrem poďakovania Nebeskej Matke však netreba zabúdať aj na prejavy vďačnosti iným konkrétnym – „pozemským“ - osobám.

Preto v dnešný deň je potrebné vyjadriť osobitné poďakovanie všetkým ženám a najmä všetkým matkám, ktoré v týchto komplikovaných časoch dokazujú svoju obetavosť ale aj osobitnú trpezlivosť pri harmonizovaní svojich pracovných i rodinných povinností, keď sa naraz stali aj učiteľkami, alebo organizátorkami rodinných stretnutí pri modlitbe, či sledovaní liturgie cez médiá. A nehovoríme tu len o úzkom rodinnom kruhu. Podobne „materskú“ obetavosť, starostlivosť, trpezlivosť a chápacosť treba pripomenúť a oceniť aj zo strany množstva nemenovaných a nedocenených hrdinov týchto dní: predavačiek, pri regáloch, alebo pri pokladni, zdravotných sestier a lekárk, možno aj tých improvizovaných krajčírok, ktoré nás zásobili podomácky vyrobenými rúškami, ale možno aj tých žien, ktoré sa ako opatrovatelky kdesi v zahraničí ako matky starali o cudzích a pritom riešili dilemu, či a kedy sa budú môcť vrátiť k vlastným rodinám, ktoré sú na príjme z ich práce v zahraničí závislé.

Dnes sa tu po dlhom čase znova stretávame ako spoločenstvo cirkvi. A uvedomujeme si pritom, že cirkev je duchovnou rodinou, do ktorej sme začlenení krstom. Preto nám má byť vzácnym toto spoločenstvo stretávajúce sa na nedelňých liturgiách. Veď je to spoločenstvo duchovnej rodiny Cirkvi, do ktorého patrí každá rodina, ako domáca cirkev.

To, že žena Samaritánka našla mnohé odpovede pri Kristovi, ju viedlo k tomu, aby aj iným zvestovala jeho blízkosť. My tiež potrebujeme komunikáciu s Kristom a rovnako má byť vzácnou jeho blízkosť aj pre nás. Otvorenou otázkou je len to, či sme schopní a ochotní pozvať aj iných ku Kristovi ako žena Samaritánka? Týchto niekoľko otázok nech aj nám pomôže rozhodne vykročiť, keď už máme túto možnosť, a smerovať svoje kroky do chrámu, a to spoločne so svojou rodinkou, aby Ježiš zostával vždy s nami. On nám pomôže pochopiť, kto je to matka a akým veľkým je samotné materstvo, lebo to zdôraznil z kríža, keď nám dal Máriu za našu Matku. A pochopíme aj to, čím má byť pre nás rodina.

Dnes máme teda možnosť znova začať s účasťou na bohoslužbách. Neberme to však ako samozrejmosť ale ako možnosť a príležitosť začať nanovo vo svojom vzťahu ku Kristovi.

Pozývajte k nemu aj iných, najmä našich najbližších, ale predovšetkým budme im v tom príkladom!

Potom nám táto nová možnosť návratu do chrámu prinesie mnoho úžitku nielen pre tento život, ale predovšetkým pre večnosť s Bohom.

A my, vaši biskupi vás teda všetkých pozývame – aby sme sa znova, tak ako na začiatku Jubilejného roku plačúcej ikony z Klokočova - vložili do ochrany Presvätej Bohorodičky.

Zotrvajme pri nej a pri jej Synovi až do konca svojho života.

K tomuto prijmite aj naše archijerejské požehnanie.

"CHRISTOS VOSKRESE!"

vладыка Milan Chatur CSsR, košický eparchiálny biskup

vладыка Cyril Vasil SJ, apoštolský administrátor

Tento Pastiersky list treba prečítať v Nedeľu o Samaritánke pri každej svätej liturgii.